

Jednym z elementów systemu Aegis Ashore planowanego do rozmieszczenia w bazie obrony przeciwrakietowej w Redzikowie (Bazie) jest wielofunkcyjny radar AN/SPY-1D, służący do wykrywania, śledzenia i naprowadzania pocisków raketowych na cele powietrzne. Tożsamy radar jest w chwili obecnej rozmieszczany w Rumunii (m. Deveselu) w ramach realizacji II fazy amerykańskiego systemu obrony przeciwrakietowej w Europie (European Phased Adaptive Approach).

Zgodnie z Umową między Rządem RP a Rządem USA dotycząca rozmieszczenia na terytorium RP systemu obrony przed rakietami balistycznymi z 20 sierpnia 2008 r. i Protokołem zmieniającym Umowę z 3 lipca 2010 r. oraz z Umową między Rządem RP a Rządem USA o statusie sił zbrojnych USA na terytorium RP z 11 grudnia 2009 r. strona amerykańska jest zobowiązana do przestrzegania standardów ochrony środowiska i bezpieczeństwa określonych prawem Rzeczypospolitej Polskiej. Oznacza to, że promieniowanie elektromagnetyczne emitowane z terenu Bazy będzie musiało spełniać polskie normy. Warto także dodać, że polskie przepisy w tym zakresie są jednymi z najbardziej restrykcyjnych w Europie.

W toku wielu spotkań eksperckich poświęconych pracy radaru w Bazie, strona amerykańska podkreślała, że nie będzie on emitował promieniowania przekraczającego dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych, a tym samym będzie bezpieczny dla okolicznych mieszkańców oraz żołnierzy służących w Bazie. W uzupełnieniu przedstawiano przy tym następujące argumenty:

- analogiczny radar funkcjonuje od wielu lat w centrum testowym Agencji Obrony Przeciwrakietowej USA w mieście Moorestown. W odległości ok. 1 km od niego zlokalizowana jest m.in. szkoła podstawowa i centrum handlowe. Nie zaobserwowano żadnego szkodliwego wpływu działania tego radaru na zdrowie ludzi;
- przez prawie 90% czasu pracy radar nie będzie emitował promieniowania elektromagnetycznego;
- przez 85% czasu, w którym radar będzie emitował promieniowanie elektromagnetyczne, wiązka radaru będzie skierowana powyżej 75° nad horyzontem;
- tożsame radary funkcjonują od wielu lat na amerykańskich krążownikach i niszczycielach wyposażonych w morski system Aegis BMD, nie stwarzając zagrożenia dla obsługujących je załóg.

Aegis BMD

Logo systemu Aegis BMD

AEGIS Ballistic Missile Defense (Aegis BMD) – morski system antybalistyczny [Stanów Zjednoczonych](#) oraz [Japonii](#) stanowiący jeden z segmentów amerykańskiego wielowarstwowego [systemu obrony antybalistycznej](#) (*Ballistic Missile Defense*). Na aktualnym etapie rozwoju, system jest elementem obrony w warstwie środkowej (*midcourse defense*) oraz terminalnej (*terminal phase defense*). Docelowo jednak, Aegis BMD obejmować ma wszystkie trzy warstwy obrony, począwszy od zwalczania pocisków balistycznych w ich startowej fazie lotu balistycznego (*boost phase defense*).

Spis treści

- [1 Charakterystyka systemu](#)
 - [1.1 Aegis BMD 3.6 Combat System](#)
 - [1.2 Sea-Based X-Band Radar \(SBX\)](#)
- [2 Przyszłość systemu](#)
 - [2.1 Od Aegis do Aegis BMD](#)
 - [2.2 Krążowniki CG\(X\)](#)
- [3 Program antybalistyczny Aegis BMD](#)
- [4 Współpraca międzynarodowa](#)
 - [4.1 Japonia](#)
 - [4.2 Inne kraje](#)
- [5 Zastosowanie](#)
- [6 Bibliografia](#)
- [7 Przypisy](#)

Charakterystyka systemu

Aegis BMD jest rozwinięciem klasycznego systemu [AEGIS](#). W aktualnej fazie rozwojowej, powstaje poprzez dostosowanie części istniejących okrętów Aegis do wymagań obrony antybalistycznej. Pierwsza modyfikacja dotyczyła możliwości wyszukiwania i śledzenia dalekiego zasięgu *Long-range Search and Track* (LRS&T). Modyfikacja LRS&T każdego okrętu trwa około 6 tygodni, zaś jej koszt to ok. 10 milionów [dolarów](#). Kolejnymi istotnymi modyfikacjami były zmiana dotychczasowego [Aegis Combat System](#) na *Aegis BMD 3.0 Combat System* w ramach modyfikacji o nazwie *linebacker*, a następnie *Aegis BMD 3.03* umożliwiający zwalczanie pocisków balistycznych. Zmiany te uniemożliwiły jednakże zwalczanie innego rodzaju zagrożeń, co spowodowało niezadowolenie w niektórych kręgach Marynarki. Wbrew jednak początkowym obawom sceptyków, zmiany charakteru wybranych okrętów nie wpływają na zmniejszenie ich zdolności do współpracy z innymi zespołami floty, zwłaszcza z zespołami lotniskowcowymi w zakresie zwykłej obrony powietrznej. Umożliwiły to bowiem kolejne modernizacje, zwłaszcza zaś upgrade

[oprogramowania](#) do wersji Aegis 3.6, umożliwiającej zarówno zwalczanie pocisków balistycznych jak i samolotów oraz raketowych pocisków [atmosferycznych](#).

Aegis BMD 3.6 Combat System

Aegis BMD 3.6 jest najnowszą wersją wyposażenia oraz oprogramowania okrętu służącego do zwalczania pocisków balistycznych pośredniego ([MRBM](#)), średniego ([IRBM](#)) oraz krótkiego ([SRBM](#)) zasięgu, w odróżnieniu od poprzedniej wersji 3.0, umożliwiającą także wykonywanie innych zadań bojowych, na przykład obrony powietrznej. W skład tego systemu, wchodzi:

1. radary:

- [AN/SPY-1D](#) – podstawowy, wielofunkcyjny radar okrętów typu [Ticonderoga](#) oraz [Arleigh Burke](#). Ten matrycowo-fazowany radar zdolny jest do wyszukiwania, automatycznej detekcji oraz śledzenia celów powietrznych, nawodnych oraz balistycznych, a także naprowadzania na nie pocisków raketowych.
- [AN/SPS-49](#) – działający w pasmie L (40 do 60 [GHz](#), 5–7,5 mm) radar dalekiego zasięgu działający w analogicznym do SPY-1 zakresie zadań, pozbawiony jednakże niektórych wad radaru SPY-1^[1].

2. pociski raketowe w pionowych wyrzutniach MK 41 [VLS](#):

- [Raytheon RIM-161 Standard Missile 3 Block IA](#) oraz Block IB.
Pociski te służą do zwalczania pocisków balistycznych krótkiego i średniego zasięgu, jednakże z uwagi na ich zbyt małą prędkość, nie są w stanie zwalczać międzykontynentalnych pocisków balistycznych ([ICBM](#)). Na rok 2008, zaplanowane jest wprowadzenie do służby na okrętach Aegis BMD pocisków SM-3 Block IIA, o prędkości umożliwiającej zwalczanie również rakiet ICBM. Wszystkie pociski SM-3 są czterostopniowymi pociskami kinetycznymi wyposażonymi w [głowicę kinetyczną LEAP](#).
- [Raytheon RIM-156 Standard SM-2ER Block IV](#) (SM-2ER).
Planowany pocisk dla USA Navy ale ostatecznie anulowano zamówienia na niego i tę rakietę nigdy nie wprowadzono do służby – wyposażoną w konwencjonalną wybuchową [głowicę](#) odłamkową – wersją pocisku SM-2 klasy woda-powietrze, służącego zwalczaniu celów powietrznych ([samoloty](#), [śmigłowce](#), [bezzałogowe aparaty latające](#), raketowe pociski manewrujące i inne klasy ziemia-woda oraz woda-woda), a także – w ograniczonym zakresie – [pocisków balistycznych](#).

Sea-Based X-Band Radar (SBX)

Radar SBX wpływa do Pearl Harbor w drodze na Alaskę ([styczeń 2006](#)).

Morski radar [Sea-Based X-Band Radar \(SBX\)](#) działający w zakresie [fal X](#) na platformie okrętowej, jest jednym z kluczowych elementów całego amerykańskiego systemu antybalistycznego, w tym także Aegis BMD. Radar ten wspomagający wykrywanie i śledzenie pocisków i [głowic](#) balistycznych, wykonuje również zadania polegające na wspomaganiu odróżniania przez głowice kinetyczne pocisków antybalistycznych stanowiących ich cele głowic bojowych od wabików, głowic fałszywych oraz pozostałości rakiety nośnej. Radar ten zainstalowany jest na [platformie wiertniczej ropy naftowej](#) umieszczonej na pokładzie statku o wyporności 50 000 ton. Całość

platformy radaru zdolnej wraz z umieszczonym na niej radarem poruszać się z prędkością 8 węzłów, została zaprojektowana w [Norwegii](#), zaś wykonana w [Rosji](#), instalacja zaś i integracja samego radaru na tak przygotowanej platformie, nastąpiła w 2005 r. w [Teksasie](#), w Stanach Zjednoczonych. Po przeprowadzeniu – w tym samym roku – testów morskich i wysokiej radiacji na [Zatoce Meksykańskiej](#), cały radar został przemieszczony wokół [Przylądka Dobrej Nadziei](#) na [Hawaje](#), gdzie dopłynął w styczniu 2006 r., aby następnie udać się do swojego portu macierzystego w [Adak](#) na [Alasce](#).

Przyszłość systemu

Od Aegis do Aegis BMD

Do 2009 roku w pełni konwertowane z systemu Aegis do Aegis BMD ma być 18 okrętów. Plan rozbudowy okrętów tej grupy w oparciu o okręty typów [Ticonderoga](#) i [Arleigh Burke](#), przedstawia zamieszczona niżej tabela^[2]:

Krążownik rakietowy Aegis BMD USS „Lake Erie” (CG-70) w porcie macierzystym [Pearl Harbor](#)

Roczne zestawienie dostosowanych okrętów							
Typ okrętu	2004	2005	2006	2007	2008	2009	
Okręty zdolne do wykrywania i śledzenia pocisków balistycznych (LRS&T)							
Ticonderoga			1	0	0	0	0
Arleigh Burke			5	9	10	8	1
Suma			6	9	10	8	1
Okręty zdolne do przechwytywania pocisków balistycznych i urządzeń atmosferycznych (Aegis BMD 3.06)							
Ticonderoga			0	2	3	3	3
Arleigh Burke			0	0	3	6	14
Suma			0	2	6	9	17

Razem okrętów	0	11	16	17	18	18
---------------	---	----	----	----	----	----

Krażowniki CG(X)

Po zakończeniu wprowadzania do systemu Aegis BMD okrętów Aegis, [Marynarka Stanów Zjednoczonych](#) planuje pozyskanie do Aegis BMD 19 nowych krażowników typu [CG\(X\)](#). Okręty te mają dysponować [radarami](#) o większych od aktualnie używanych możliwościach, przede wszystkim zaś dysponować podobnie dużymi możliwościami w zakresie zarówno obrony antybalistycznej, jak i powietrznej przyszłości. Będą uzbrojone w najnowsze raketowe pociski antybalistyczne [serii Standard](#) SM-3 i wielofunkcyjne [SM-6 ERAM](#) firmy [Raytheon](#) oraz [Kinetic Energy Interceptor \(KEI\)](#) produkcji [Northrop Grumman](#). Wraz z rozwojem technologii pocisk SM-3 Block IIA zostanie wyposażony w system [MKV](#). Dzięki temu uzbrojeniu okręty CG(X) będą mogły zwalczać raketowe pociski balistyczne we wszystkich fazach ich lotu. Pierwotnie, rozpoczęcie budowy pierwszego okrętu typu CG(X) planowane było na rok budżetowy 2011, ostatniego zaś na rok budżetowy 2018^[3], jednakże pierwotne plany uległy częściowej zmianie, i pewne wydatki na program krażownika CG(X) ujęto już w planie budżetowym na rok 2006. W przypadku braku opóźnień programu, pierwszy okręt tego typu wejdzie do służby w roku 2017, ostatni zaś w 2029^[2]. Pewne opóźnienia są jednak możliwe, jest to bowiem uzależnione od środków budżetowych przydzielonych US Navy i konieczności ich dzielenia pomiędzy różne programy Marynarki. Opóźnienia te mnogą spowodować możliwość wcielania do służby jedynie jednego okrętu rocznie, co przedłuży czas trwania całego programu dziewiętnastu okrętów o wiele lat.

Realizacja programu CG(X) w takim kształcie uzależniona jest także od postępu prac nad nowym radarem. W przypadku opóźnień w tych ostatnich pracach, zostaną na nie skierowane dodatkowe środki z ogólnego budżetu programu CG(X), sam zaś okręt tymczasowo zastąpiony zostanie inną – tańszą klasą, kosztem niektórych możliwości bojowych. Nowy radar o założonych możliwościach walki w ramach BMD jest bowiem sprawą pierwszoplanową i [Agencja Obrony Antybalistycznej](#) (*Missile Defense Agency* – **MDA**) wraz z [Pentagonem](#) i Marynarką, gotowe są poświęcić niektóre inne możliwości nowych okrętów, na ołtarzu zdolności antybalistycznych^[2].

Program antybalistyczny Aegis BMD

 Osobny artykuł: [System obrony antybalistycznej](#).

System Aegis BMD powstaje jako przedłużenie systemu Aegis, jego podstawowym zaś zadaniem w przewidywalnej przyszłości jest i będzie rozwój zdolności do obrony przeciwko pociskom balistycznym każdego rodzaju i zasięgu. Program ten wpisuje się w ogólną koncepcję wielowarstwowej obrony antybalistycznej na każdym etapie lotu pocisku balistycznego, przy czym w odróżnieniu od innych elementów systemu BMD, zwalczać ma pociski balistyczne w każdej fazie ich lotu. Podobnie jak wszystkie inne elementy BMD, zgodnie z prezydencką dyrektywą, również ten wprowadzany jest stopniowo, w miarę osiągania choćby wstępnej zdolności bojowej przez jego poszczególne komponenty. I tak, mimo trwania wciąż [testów operacyjnych](#) (ang. *operational tests*) pocisków SM-3 Block IA i Block IB, okręty wyposażone w te systemy znajdują się już w czynnej służbie bojowej.

SM-3 Block IA – start z VLS USS Lake Erie (CG-70) w teście FTM-04-2

W ramach założeń systemu Aegis BMD przewidziano stopniowe wprowadzanie do służby pocisków:

- **SM-3 Block IA** i **SM-3 Block IB** służących zwalczaniu pocisków balistycznych krótkiego, średniego i pośredniego zasięgu w fazie środkowej oraz terminalnej (po powrocie do atmosfery).
- **SM-3 Block II** i **Block IIA** z pojedynczą głowicą LEAP, służących zwalczaniu wszelkich rodzajów pocisków balistycznych – w tym także międzykontynentalnych (ICBM), a po wstępnym ukończeniu prac nad stosownymi technologiami, zastąpienie ich pociskami SM-3 Block IIB wyposażonych w pięciogłowicową wersję system wielogłowicowego technologii **Multiple Kill Vehicle**. MDA planuje wejście do służby pocisku Block II na rok 2013 zaś Block IIA na rok 2016. Pociski te znajdują się już na etapie [testów rozwojowych](#) (ang. *developmental tests*), po ukończeniu których przeniesione zostaną do etapu testów operacyjnych i zainstalowane na okrętach.
- **Kinetic Energy Interceptor** (KEI), których celem mają być pociski balistyczne znajdujące się w fazie startowej, to jest przed wyjściem do [egzosfery](#) i oddzieleniem się głowicy od członów napędowych. Przewiduje się jednakże, że pociski te będą miały również pewne możliwości zwalczania celów także w środkowej fazie lotu balistycznego – w egzosferze.

W planach MDA jest także niszczenie pocisków balistycznych na ich wyrzutniach, przed wyrzuceniem – za pomocą ultraszybkich pocisków manewrujących o prędkości kilkukrotnie przekraczającej prędkość dźwięku. Jednakże jakkolwiek zadania tego rodzaju będą realizowane w dużej mierze także przez Marynarkę, ten rodzaj zadań antybalistycznych nie jest ściśle związany z systemem Aegis BMD.

Systemy [Multiple Kill Vehicle](#) (MKV) oraz Kinetic Energy Interceptor (KEI) w roku [2007](#) znajdowały się wciąż jeszcze na etapie prac projektowych^[4]. Zwalczanie pocisków balistycznych w ich fazie startowej, wymaga niezwyklej prędkości pocisku antybalistycznego, osiągnięcie której wymaga silniejszych, większych stopni napędowych, co z kolei skutkuje koniecznością umieszczenia ich w większych wyrzutniach, umieszczonych w większych okrętach^[5]. Okrętami tymi, w myśl planów MDA i US Navy mają być krążowniki CG(X) oraz najprawdopodobniej okręty [LPD typu San Antonio](#) i przebrojone (typu *SSGN*) [atomowe okręty podwodne](#) typu [Ohio](#).

Według danych z 26 czerwca 2007 roku, całkowity budżet na badania naukowe, prace konstrukcyjne i testowe Aegis BMD w latach budżetowych 1995-2013 to 12 424,70 mln dolarów.

Współpraca międzynarodowa

Współpracą ze Stanami Zjednoczonymi w ramach Aegis BMD, w różnym stopniu zainteresowane

są różne kraje. Stany Zjednoczone są jednak dość wstrzemięźliwe w międzynarodowym transferze technologii BMD oraz udzielaniu dostępu do prac nad tymi technologiami, i to mimo zachęcania do tego władz wykonawczych przez [Kongres Stanów Zjednoczonych](#)^[6]. Wyjątkiem w tym zakresie jest Japonia.

Japonia

Japoński Aegis BMD JDS Kongo (DDG-173) w [San Diego](#), USA

Japońskie zainteresowanie systemem obrony antybalistycznej i współpracą z USA w tym zakresie bierze swój początek w sierpniu 1998 r., kiedy w ramach przeprowadzonego przez [Koreę Północną](#) testu pocisku balistycznego [Taepo Dong-1](#), pocisk ten przeleciał nad Japonią zanim wpadł do [Pacyfiku](#). W 1999 roku, Stany Zjednoczone podpisały z Japonią pierwszą umowę o kooperacji przy pracach badawczych i konstrukcyjnych nad pociskiem SM-3 Block II i Block IIA. Umowa zobowiązała strony do wspólnego finansowania prac nad czterostopniowym pociskiem – sensorami, zaawansowanymi głowicami kinetycznymi, drugim stopniem napędowym oraz lekkim wagowo stożkiem pocisku. Niezależnie od tej umowy, Japonia dostosowuje swoje rakietowe niszczyciele Aegis typu [Kongo](#) – [JDS Kongō \(DDG-173\)](#), [JDS Chōkai \(DDG-176\)](#)^[7], [JDS Myōkō \(DDG-175\)](#)^[7] i [JDS Kirishima \(DDG-174\)](#) do standardu Aegis BMD. 17 grudnia 2007 roku, przy współudziale strony amerykańskiej, z pokładu japońskiego niszczyciela JDS Kongo (DDG-173) z sukcesem przeprowadzono pierwszy japoński (dwunasty udany w ogóle z 14 przeprowadzonych) test pocisku SM-3 Block IA^[8].

Inne kraje

Udziałem w programie Aegis BMD lub pozyskaniem niektórych jego technologii, zainteresowane są również:

- [Korea Południowa](#) – prowadząca w tej chwili bardzo zaawansowane rozmowy ze Stanami Zjednoczonymi na temat wyposażenia niszczycieli tego kraju w systemy antybalistyczne w zakresie obrony fazy terminalnej.
- [Australia](#) – w roku 2004 Australia podpisała *Memorandum of understanding* (MOU), którego przedmiotem jest system obrony antybalistycznej, na podstawie którego, Australia prowadzi wspólnie z USA pewne projekty związane z morskim segmentem obrony antybalistycznej.
- [Wielka Brytania](#) – w 2003 roku podpisało MOU ze Stanami Zjednoczonymi, na podstawie którego prowadzone były prace studialne na temat możliwości wyposażenia w elementy antybalistyczne planowanych brytyjskich niszczycieli typu 45. Prace zostały zakończone, a ich wyniki ocenione w marcu 2007 roku^[9].
- [Niemcy](#) – planują wyposażyc niektóre swoje jednostki w system *long-range search and track* (LRS&T).
- [Holandia](#) – Holandia planuje wyposażyc w systemy antybalistyczne należące do tego kraju fregaty. Na etapie zaawansowanym są negocjacje w sprawie zakupu przez Holandię Aegis BMD 3.06 Combat System oraz pocisków SM-3. Stany Zjednoczone przekazały już temu krajowi informacje o cenach. Jeden z holenderskich okrętów prowadził też śledzenie celu podczas testu FTM-11, w grudniu 2006 r.^[10]
- [Hiszpania](#) – jeden z okrętów Aegis tego państwa służył do śledzenia celu w teście FTM-

Zastosowanie

[21 lutego 2008](#) Stany Zjednoczone z wykorzystaniem systemu AEGIS BMD zainstalowanego na pokładzie [krążownika raketowego](#) USS „[Lake Erie](#)” za pomocą pocisku SM-3 zniszczyły tajnego satelitę wywiadowczego [USA 193](#) który wymknął się spod kontroli.

Bibliografia

- CRS Report for Congress: *Sea-Based Ballistic Missile Defense – Background and Issues for Congress*, RL33745

Przypisy

1.

- O wadach i zaletach obydwóch systemów, czytaj w osobnych artykułach [AN/SPY-1](#) i [AN/SPS-49](#).
- • Według stanu i planów aktualnych z 26 czerwca 2007 r. (Ronald O'Rourke, *CRS Report for Congress: Sea-Based Ballistic Missile Defense – Background and Issues for Congress*.).
- • W Stanach Zjednoczonych rok budżetowy trwa od 1 października do 30 września następnego roku kalendarzowego.
- • W przypadku Kinetic Energy Interceptor (KEI), opracowywanego pod kierunkiem [Northrop Grumman](#), prace znajdują się na etapie testów pierwszego stopnia napędowego.
- • [PBS Frontline: Missile Wars. Philip Coyle Interview: „Talk about the context in which the „hit to kill” test that was conducted in July 2000 took place.”](#) (ang.). [dostęp 23 stycznia 2008]. ([Philip Coyle](#) – jest byłym asystentem [sekretarza obrony USA](#) oraz dyrektorem Pentagonu ds. testów operacyjnych i rozwoju, w czasach administracji [Billa Clintona](#).).
- • Stanowisko Komisji Kongresu USA w kwestii współpracy międzynarodowej w ramach Aegis BMD, op.cit. „CRS Raport for Congress...” (j. angielski): „*The committee strongly supports the Department of Defense’s on-going missile defense cooperative efforts with Japan and Australia. The committee encourages the Department to build on and expand such engagements with other allies in the Asia-Pacific region, and around the world, as a key part of the nation’s comprehensive strategy for responding to the threat posed by the proliferation of ballistic missiles and weapons of mass destruction.*”.
- • Okręt w trakcie przebudowy do standardu Aegis BMD 3.06.
- • [Boeing Supports Japan’s First Test of Aegis Ballistic Missile Defense System](#) (ang.). [dostęp 23 stycznia 2008 r.].
- • [European AAW Ships Get MBMD Option](#) (ang.). Jane’s International Defence Review, Luty 2007. s. 8, 10, 12.
- [<http://articles.janes.com/articles/International-Defence-Review-2007/Netherlands-proves-SMART-L-Extended-Long-Range-mode-in-live-tests-off-Hawaii.html>] Netherlands Proves SMART-L

•

Polsce – służyć, Europę – tworzyć, Świat – rozumieć

3. NEGOCJACJE POLSKO-AMERYKAŃSKIE

- [Strona główna](#) [Polityka zagraniczna](#) [Polityka bezpieczeństwa](#) [Obrona przeciwrakietowa](#) [Negocjacje polsko-amerykańskie](#)

• **Protokół zmieniający Umowę o tarczy antyrakietowej**

Protokół zmieniający Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych dotyczącą rozmieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej antybalistycznych obronnych rakiet przechwytyjących, sporządzoną w Warszawie dnia 20 sierpnia 2008 r. został podpisany w dniu 3 lipca 2010 r. w Krakowie.

Zmiany zawarte w Protokole obejmują:

- modyfikację technologii określającej system oraz jego elementy (zastąpienie rakiet przechwytyjących GBI bazowania podziemnego systemem naziemnym);
- zdefiniowanie w sposób opisowy systemu obrony przeciwrakietowej przeznaczonego do rozmieszczenia w Słupsku – Redzikowie oraz wyliczenie jego elementów w zmodyfikowanym załączniku do Umowy. Dodatkowym elementem w stosunku do instalacji wykorzystującej rakietę GBI jest radar naprowadzania rakiet;
- uaktualnienie mapy bazy stanowiącej załącznik do Umowy (przesunięcie granic między wewnętrznymi strefami bazy, będące wynikiem innych niż dla GBI wymagań terenowych dla planowanego rozmieszczenia systemu SM-3).

Podstawową zmianą redakcyjną wprowadzoną w tekście Umowy przez Protokół jest zmiana określenia „antybalistyczne obronne rakiety przechwytyjące” na „system obrony przed rakietami balistycznymi”. Zmiana ta, odzwierciedlająca modyfikację technologii użytej w instalacji, pociągnęła za sobą konieczność dostosowania polskiej wersji językowej poprzez zmianę słowa „przeciwrakietowej” na „przed rakietami balistycznymi” we wszystkich miejscach, w których użyto go w Umowie.

Art. IV Protokołu wprowadza do Art. II Umowy definicję systemu obrony przed rakietami balistycznymi, który „obejmuje rakiety przechwytyjące systemu obrony przed rakietami balistycznymi, system radarowy, wyrzutnie, system dowodzenia i kontroli, system łączności, sprzęt związany z misją obrony przed atakiem rakiet balistycznych i sprzęt do wsparcia tej misji”.

Art. XII zmienia Załącznik do Umowy poprzez dostosowanie nazwy systemu obrony analogicznie do pozostałych artykułów, a ponadto wylicza komponenty Kompleksu Obrony Przeciwrakietowej, stanowiącego część Bazy, w której umieszczony jest system obrony przed rakietami balistycznymi. Zgodnie z wprowadzonymi zmianami Kompleks ma składać się z: obiektów administracyjnych, konserwacji i warsztatów naprawczych; instalacji wodociągowej; instalacji rozdziału mediów; generatora zasilania; instalacji łączności; instalacji magazynowania i dystrybucji paliwa; stacji kontroli zabezpieczeń wejść i wyjść;

instalacji monitoringu stanu bezpieczeństwa; terenu magazynowego; modułów wyrzutni rakiet przechwytyjących; radaru oraz instalacji dowodzenia.

Umowa i Protokół samoistnie nie powodują konieczności dokonania zmian w obowiązującym ustawodawstwie. Umowa zobowiązuje natomiast strony do zawarcia odrębnych porozumień, mających charakter wykonawczy w stosunku do Umowy: w sprawie zasad korzystania z terenów otaczających Bazę (Art. V ust. 7), przekazywania stronie polskiej danych personelu USA (Art. III ust. 11), wymiany informacji wywiadowczych i kontrwywiadowczych o wszelkich zagrożeniach dotyczących Bazy (Art. VII ust. 7 i 8), utworzenia stanowisk oficerów łącznikowych dla strony polskiej w celu umożliwienia ścisłej współpracy w zakresie systemu obrony przeciwrakietowej (Art. IX ust. 5). Art. XV przewiduje możliwość zawierania również innych porozumień wykonawczych, w zależności od sytuacji i potrzeb stron.

- © 2012 Ministerstwo Spraw Zagranicznych